

ЗАКОН
О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ
КИПАР О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ЗАШТИТЕ ОД
КАТАСТРОФА

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Кипар о сарадњи у области заштите од катастрофа, потписан у Београду, дана 2. јула 2021. године, у оригиналу на српском, грчком и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ

ИЗМЕЋУ

ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

И

ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ КИПАР

О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ЗАШТИТЕ ОД КАТАСТРОФА

Влада Републике Србије

и

Влада Републике Кипар

(у даљем тексту: Стране);

Уверене у неопходност узајамне сарадње у спречавању и ублажавању последица катастрофа;

Уважавајући напоре Уједињених нација у области спречавања катастрофа и ублажавања последица, као и главне међународне акте усвојене у овој области;

Имајући у виду Механизам цивилне заштите Европске уније и његов допринос развоју капацитета за брзо и ефективно реаговање и других међународних организација у смислу заштите од последица катастрофа;

Договориле су се о следећем:

Члан 1.

Сврха Споразума

(1) Овај споразум уређује оквир услова за сарадњу у области спречавања катастрофа и припремљености за катастрофе, за добровољно пружање узајамне помоћи у случају катастрофа на територији државе било које Стране и друге облике узајамне сарадње.

(2) Сарадња између Страна следи начела узајамности и спроводи се у оквиру могућности Страна.

Члан 2.

Области сарадње

(1) Сарадња између Страна претежно обухвата следеће области:

- (а) помоћ у случају катастрофа у заштити и спасавању, као и ублажавање и уклањање њихових последица;
- (б) узајамно обавештавање о ризицима од катастрофа и њиховим последицама;
- (в) размена научних и техничких знања и трансфер стручног знања и искуства у области заштите од катастрофа;
- (г) образовање и обука запослених који учествују у активностима заштите и спасавања;
- (д) развој и производња опреме за заштиту и спасавање.

(2) Стране унапређују сарадњу између националних органа и владиних организација које учествују у заштити од катастрофа.

Члан 3.

Дефиниције израза

Изрази коришћени у овом споразуму имају следеће значење:

а) „катастрофа“ је елементарна непогода или техничко-технолошка несрећа чије последице угрожавају безбедност, живот и здравље већег броја људи, материјална и културна добра или животну средину у већем обиму, а чији настанак или последице није могуће спречити или отклонити редовним деловањем надлежних органа и служби;

б) „подаци и информације о опасностима“ су подаци о катастрофама чија је сврха рано обавештавање о непосредној опасности и спровођење мера заштите и других мера како би се обезбедила сигурност за људе, имовину и животну средину;

в) „спасавање и пружање помоћи у катастрофама“ су активности свих спасилачких снага и ресурси чија је сврха непосредно и посредно ублажавање и уклањање последица катастрофа;

г) „спасилачки тимови и стручни појединци“ су адекватно обучени и опремљени тимови и лица које је држава пошиљалац одредила да пружају помоћ;

д) „заштитна, спасилачка и друга опрема“ су средства за личну и колективну заштиту, укључујући опрему за спасавање, превозна средства и техничка и друга средства која користе спасилачки тимови и стручни појединци;

ђ) „хуманитарна помоћ“ је храна, вода за пиће, лекови, санитарски материјал и други артикли намењени слободној дистрибуцији погођеном или угроженом становништву коју држава прималац даје као помоћ за ублажавање последица катастрофа;

е) „Држава прималац“ је страна чији надлежни органи траже пружање помоћи у катастрофама од друге Стране;

ж) „Држава пошиљалац“ је Страна чији надлежни органи одобравају захтев за помоћ друге Стране.

Члан 4.

Надлежни органи

(1) Надлежни органи за спровођење овог споразума су:

- у Републици Србији: Министарство унутрашњих послова – Сектор за ванредне ситуације;
- у Републици Кипар: Министарство унутрашњих послова – Сектор за цивилну заштиту;

(2) Надлежни органи састају се према потреби ради ефикасног спровођења овог споразума.

(3) Приликом спровођења овог споразума, надлежни органи су овлашћени да успоставе непосредне контакте и везе. У том смислу, надлежни органи размењују адресе и податке о телекомуникационим везама и особама за контакт.

(4) Стране обавештавају једна другу писаним путем о свим променама у погледу надлежних органа и њиховим адресама најкасније 30 (тридесет) дана од дана промене.

Члан 5.

Размена знања и искустава

(1) Стране обавештавају једна другу о научним и техничким сазнањима и искуствима у сврху предвиђања и уклањања последица катастрофа као и ефикасније заштите и спасавања и старају се о томе да размењују и преносе стручна знања и искуства у заштити од катастрофа.

(2) Стране размењују информације о важећем националном законодавству у области заштите од катастрофа.

(3) Стране такође настоје да ефикасно користе резултате и сазнања проистекла из научно-техничке сарадње у области заштите од катастрофа.

Члан 6.

Образовање и обука

Стране промовишу узајамну сарадњу у области образовања и обуке запослених који учествују у активностима заштите и спасавања на следећи начин:

а) кроз успостављање непосредних веза и сарадње између образовних институција и размену предавача, инструктора и других експерата;

б) кроз организовање едукације и обуке запослених;

в) кроз размену образовног и наставног материјала као и искустава стечених током активности заштите и спасавања;

г) кроз организовање заједничких вежби у области заштите и спасавања.

Члан 7.

Развој и производња опреме за заштиту и спасавање

Стране подстичу сарадњу између владиних институција и привредних субјеката у области технолошког развоја и производње опреме за заштиту и спасавање.

Члан 8.

Обавештавање о претњама и катастрофама

(1) Надлежни органи Страна обавештавају једни друге о претњама и катастрофама које могу угрозити или погодити било коју Страну.

(2) Обавештење о претњи или катастрофи садржи: опис претње или катастрофе, информације о месту, времену, размерама и последицама катастрофе као и о предузетим превентивним и другим мерама.

(3) У случају катастрофе, надлежни органи Страна обавештавају једни друге и о потребној и доступној помоћи и могућностима и начинима пружања исте.

(4) Обавештење о претњи или катастрофи може се доставити писаним путем или усмено на енглеском језику. Усмено обавештење мора бити потврђено писаним путем.

(5) Како би се олакшала размена информација о метеоролошким и хидролошким опасностима, могу се успоставити директне везе између органа Страна који су надлежни за ту област.

Члан 9.

Пружање помоћи

(1) Надлежни орган Стране која је погођена катастрофом може затражити помоћ од надлежног органа друге Стране. Помоћ може обухватити спасилачке тимове и стручне појединце, опрему за заштиту и спасавање и хуманитарну помоћ.

(2) Захтев за пружање помоћи из става 1. овог члана мора садржати: информације о врсти и обиму тражене помоћи, информације о институцијама и особама са којима ће се успоставити веза и које су надлежне за пријем одређене врсте помоћи као и предлог начина пружања помоћи.

(3) Поред информација из става 2. овог члана, захтев за хуманитарну помоћ у виду лекова и санитетског материјала мора садржати и списак свих потребних докумената које Држава прималац тражи за лекове и санитетски материјал који се уноси на територију Државе примаоца.

(4) Помоћ се пружа у складу са националним прописима Страна.

Члан 10.

Прелазак преко границе и боравак на територији државе Стране примаоца

(1) У циљу пружања брже и ефикасније помоћи приликом заштите и спасавања, као и уклањања последица катастрофе, Стране одобравају спасилачким тимовима и стручним појединцима који пружају помоћ поједностављену процедуру преласка државне границе.

(2) Надлежни органи се договарају о начину доласка и одласка и о дужини боравка спасилачких тимова и стручних појединаца који пружају помоћ на територији државе Стране примаоца.

(3) Спасилачки тимови и стручни појединци који пружају помоћ морају поседовати важећу путну исправу или другу исправу прописану за прелазак државне границе којом доказују свој идентитет.

(4) Припадници спасилачких тимова и стручни појединци који пружају помоћ имају право да носе своје униформе на територији државе Стране примаоца.

(5) Забрањено је уношење оружја, муниције и експлозивних средстава на територију државе Стране примаоца.

Члан 11.

Привремени увоз и извоз заштитне, спасилачке и друге опреме

(1) У случају катастрофа, Стране поједностављују процедуре у вези са привременим увозом, извозом и превозом заштитне, спасилачке и друге опреме. Приликом преласка државне границе, вођа спасилачког тима и стручни појединац мора да достави списак заштитне, спасилачке и друге опреме надлежном органу Државе примаоца.

(2) Спасилачки тимови и стручни појединци који пружају помоћ преносе преко државне границе заштитну, спасилачку и другу опрему која им је потребна за пружање међународне помоћи, као и средства која су потребна за њихове сопствене потребе и самодовољност тима.

(3) Уколико се заштитна, спасилачка и друга опрема не употреби, она се мора вратити Држави пошиљаоцу. У случају да заштитна, спасилачка и

друга опрема остаје као помоћ у Држави примаоцу, надлежни орган Државе примаоца мора бити обавештен о врсти и количини опреме и месту где се она налази. Тај орган прослеђује ту информацију релевантним царинским органима. У том случају примењују се прописи Државе примаоца.

(4) Одредбе става 3. овог члана примењују се и на увоз у Државу примаоца лекова који садрже опојне дроге и психотропне супстанце и на враћање неупотребљених количина наведених лекова Држави пошиљаоцу. Увоз и извоз опојних дрога и психотропних супстанци у оквиру међународних споразума не сматра се спољнотрговинским прометом.

Лекови који садрже опојне дроге и психотропне супстанце могу се увозити само у количинама које су потребне за хитну медицинску помоћ и користити под надзором медицинских стручњака који су прошли одговарајућу медицинску обуку, у складу са прописима Државе примаоца.

(5) Стране поједностављују процедуре у вези са привременим увозом, извозом и превозом заштитне, спасилачке и друге опреме преко државне границе ради извођења заједничке едукације и обуке у области заштите и спасавања у складу са чланом 6. овог споразума.

Члан 12.

Коришћење ваздухоплова

(1) Ваздухоплови се могу користити за хитан транспорт спасилачких тимова или стручних појединаца који пружају помоћ, заштитне, спасилачке и друге опреме, као и других врста помоћи у складу са овим споразумом.

(2) Надлежном органу Државе примаоца морају се дати детаљне информације о врстама и ознакама ваздухоплова, посади, терету и другим потребним параметрима. Држава прималац одређује време, планирану трасу лета и место доласка.

(3) Прописи страна којима се уређују летови ваздухоплова примењују се на коришћење ваздухоплова. Сваки план лета мора садржати потребне информације у вези са планираним летом ваздухоплова или његов део и мора се доставити јединицама службе за ваздушни саобраћај. Стране су обавезане стандардима и смерницама Међународне организације за цивилно ваздухопловство.

Члан 13.

Коришћење војних ваздухоплова

Коришћење војних ваздухоплова у сврху овог споразума дозвољено је само уз претходну писмену сагласност са Државом примаоцем.

Члан 14.

Органи одговорни за координацију међународне помоћи

(1) Надлежни органи Државе примаоца су у свим случајевима одговорни за прихват и координацију пружања међународне помоћи.

(2) Органи из става 1. овог члана поверавају задатке искључиво шефовима спасилачких тимова и стручним појединцима Државе пошиљаоца, који пак обавештавају своје подређене о детаљима извршења.

Члан 15.

Заштита и подршка раду спасилачких тимова и стручних појединаца

Органи Државе примаоца осигуравају безбедност, хитно здравствено збрињавање као и одговарајућу заштиту и подршку спасилачким тимовима и стручним појединцима Државе пошиљаоца који извршавају задатке спасавања и пружања помоћи.

Члан 16.

Трошкови пружања помоћи

(1) Држава пошиљалац нема права на потраживање накнаде трошкова за пружање помоћи од Државе примаоца. Ово такође важи и за трошкове настале због употребе, оштећења или губитка заштитне, спасилачке и друге опреме.

(2) Уколико спасилачким тимовима и стручним појединцима која пружају помоћ нестане залиха које су понели са собом, Држава прималац сноси трошкове њиховог одржавања у добром стању и потребних залиха до завршетка задатка пружања помоћи. По потреби, пружају им се одговарајућа логистичка подршка и здравствено збрињавање.

(3) Превозна средства која се користе за пружање помоћи изузимају се из наплате коришћења саобраћајне инфраструктуре и накнада и других доприноса.

Члан 17.

Накнаде и одштете

(1) Стране се одричу свих потраживања за накнаду штете нанете заштитној, спасилачкој и другој опреми, под условом да штету проузрокује спасилачки тим или стручни појединац који помаже у извршавању задатака спасавања и пружања помоћи у катастрофама сагласно овом споразуму када штета није нанета намерно нити грубом непажњом.

(2) Стране се одричу сваког права на накнаду у случају телесних повреда и трајних последица по здравље и у случају смрти учесника у операцији спасавања, уколико се то десило током извршавања задатака спасавања сагласно овом споразуму, изузев у случају када је штета нанета намерно или грубом непажњом.

(3) У случају штете нанете трећим лицима током вршења задатака обухваћених овим споразумом, Држава прималац преузима одговорност као да су штету нанели њени спасилачки тимови и стручни појединци приликом пружања помоћи, изузев у случајевима када су штету намерно или грубом непажњом нанели спасилачки тимови или стручни појединци који пружају помоћ, а који припадају Држави пошиљаоцу.

(4) Одговорност за штету из ставова 1, 2. и 3. овог члана наступа по ступању на територију или у ваздушни простор Државе примаоца и траје до напуштања њене територије или ваздушног простора.

Члан 18.

Коришћење средстава информисања и комуникације

(1) Надлежни органи Страна обезбеђују везе за међусобно информисање и комуникацију, нарочито телефонске, радио и друге везе између спасилачких тимова и стручних појединаца који пружају помоћ, у складу са овим

споразумом, уз поштовање међународно усаглашених правила комуникације. Надлежни органи Страна такође обезбеђују приступ интернету.

(2) Стране размењују спискове радио фреквенција које је дозвољено користити на њиховим територијама у сврху међусобне комуникације, на основу претходно прибављених радио-лиценци.

Члан 19.

Ступање на снагу

(1) Споразум се закључује на неодређени временски период.

(2) Споразум ступа на снагу на дан пријема последњег обавештења о испуњењу домаћих правних услова неопходних за његово ступање на снагу.

Члан 20.

Утицај овог споразума на друге споразуме

Овај споразум не доводи у питање права и обавезе Страна који проистичу из других међународних споразума.

Члан 21.

Решавање спорова

Стране решавају спорове у вези са тумачењем и спровођењем овог споразума међусобним консултацијама и преговорима.

Члан 22.

Измене и допуне

(1) Стране могу мењати и допуњавати овај споразум потписивањем засебног протокола који ступа на снагу сагласно члану 19. став 2. овог споразума.

(2) Писана обавештења Страна о изменама података о надлежним органима и њиховим адресама, телекомуникационим везама и контакт тачкама не сматрају се изменама и допунама овог споразума.

Члан 23.

Раскид Споразума

(1) Обе Стране имају право да раскину овај споразум писаним путем дипломатским каналима. Раскид Споразума ступа на снагу три месеца од датума пријема обавештења о раскиду.

(2) Раскид Споразума не доводи у питање обавезе у вези са његовим спровођењем које још увек важе на дан његовог раскида.

Биће сачињено у Београду дана 2. јула 2021. године, у два оригинална примерка на српском, грчком и енглеском језику, при чему су сви текстови подједнако веродостојни. У случају разлика у тумачењу или примени одредби овог споразума, текст на енглеском језику има предност.

**За Владу
Републике Србије:**

**За Владу
Републике Кипар:**

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.